

løfter til befolkningen, at man firer på sine løfter om at sætte skatten på lønindkomster ned, og det tror jeg er med til at fremkalde den politikerlede, som bliver diskuteret så meget netop i denne tid: at befolkningen aldrig kan regne med, hvad politikere siger, eller hvad en regering siger – lige så snart et valg er overstået, bliver der igen åbnet døre for i dette tilfælde skatte­stigninger.

Da man lavede skattereformen, talte man om en sammenhængende skattereform. Først plagede man danskerne med en stribe grønne afgifter, men man forsøgte at dæmpe utilfredsheden hos danskerne ved at sige, at man jo samtidig reducerede indkomstskattetrykket, og at de hårdt skatteplagede danskere dermed ikke ville komme til at mærke det så slemt.

Nu ser vi altså, at man har droppet reduktionen af marginalsatserne, og så siger ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Per Kaalund, at det vil ikke ske igen næste år. Jamen hvor er garantien for, at det ikke vil ske igen og igen og igen? Vi har lige gennemgået en række forslag fra regeringen om øgede afgifter – på trods af, at den netop har lovet, at der ikke ville komme mere, og at den nu lagde op til en marginalsattes­nænkning og et reduceret skattetryk.

Når Venstre er særlig ophidset over denne sag, er det selvfølgelig, fordi vi for en måneds tid siden kunne læse i aviserne, at dette lovforslag allerede har et politisk flertal bag sig, idet der i nattens mulm og mørke er blevet lavet skatteforlig med venstrefløj. Og dér har vi jo allerede adskillige gange i dag hørt SF's hr. Jes Lunde redegøre for, hvordan SF altid er med på skatteforhøjelser, fordi SF er så ansvarligt et parti, at bare det er noget med, at borgerne skal betale mere til staten, er SF med for enhver pris.

Dette forslag er stærkt medvirkende til, at det ikke bliver særlig let for Venstre at lave et finanslovforlig med regeringen. Det er i hvert fald ikke befordrende for seriøse finanslovforhandlinger. Vi finder, det er noget griseri, at man vedtager et sådant forslag, inden finanslovforhandlingerne overhovedet er gået i gang, og det var som bekendt halvanden måned siden, dette her kom på plads. Vi er imod det.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil kun sige til fru Charlotte Antonsen, at der sker en nedtrapning af skatteloftet. Det eneste, vi foretager, er en lille opbremsning i 1996 begrundet i, at kommuner og amter imod de

forventninger, vi havde, da skattereformen blev vedtaget, sammenlagt har forhøjet de kommunale skatter med næsten 1 pct. Det er begrundelsen. Det er Socialdemokratiets klare mål at opfylde skattereformens målsætning om at nå ned på et skatteloft på 58 pct. fra 1998 og fremefter, og vi har ingen intentioner om at ændre dét. Forudsætningen for næste år igen, altså i 1997, at sænke skatteloftet så meget, som det var hensigten i skattereformen, er den vurdering, at den kommunale økonomi er i en sådan stand, at det vil være muligt for kommunerne at reducere skatteprocenten.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Per Kaalund begrundet dette ejendomme­lige lovforslag med, at kommunerne allerede har hævet skatterne. Hr. Per Kaalund garanterer, at kommunerne ikke hæver skatterne igen næste år, så regeringen dermed føler sig nødsaget til igen at hæve marginalsatten.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er selvsagt svært at give garantier i den retning. Jeg har selv igennem mange år på kommuneside og amtsside forhandlet disse overenskomster og aftaler med regeringen, men det ligger i kommuneaftalerne om økonomien for 1996, at de kommunale og amtslige organisationer på kommunernes og amt­ernes vegne tilslutter sig regeringens overordnede økonomiske politik, og den overordnede økonomiske politik går altså ud på, at vi blandt andet skal ned på et skatteloft i 1998 og fremefter på 58 pct.

Gitte Seeberg (KF):

Det kan næppe komme bag på skatteministeren, at Det Konservative Folkeparti ikke støtter dette lovforslag. Det fremgår, at baggrunden for lovforslagets fremsættelse er den skævhed, der vil opstå som følge af stigninger i amts- og kommuneskatter på gennemsnitligt 0,9 pct. Forslaget skal så tage højde for de uligheder, der vil opstå, hvis skattereformen bliver indfaset som forudsat.

De højeste indkomster vil ved en sænkning af det skrå skatteloft skulle bidrage mindst til fælleskassen, som ministeren kalder det. Det er selvfølgelig også et plausibelt argument. Problemet er imidlertid bare, at de højestlønnede i forvejen bidrager mest til fælleskassen, og det forekommer mig derfor ikke umiddelbart at være et